

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și a Legii audiovizualului nr. 504/2002

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. - Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 153 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) infracțiunilor prevăzute la art. 209-211, art. 213, art. 218, 218¹, 219, 219¹ și 282;”

**2. Articolul 216¹ se modifică și va avea următorul cuprins:
„Folosirea prostituției
infantile**

Art. 216¹. - Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

3. La articolul 218 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) victima este minor care a împlinit vârsta de 16 ani;”

4. La articolul 218 alineatul (3), litera e) se abrogă.

5. La articolul 218 alineatul (3), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) făptuitorul se folosește de autoritatea funcției sale.”

6. La articolul 218, alineatul (3¹) se abrogă.

7. La articolul 218, după alineatul (3¹) se introduce un nou alineat, alin. (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin. (1) - (3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;

b) fapta a fost săvârșită asupra unei femei gravide;

c) în urma faptei, victima rămâne însărcinată;

d) victima se află într-o stare de vulnerabilitate vădită, cauzată de vârstă, boală, handicap fizic sau psihic ori o situație de dependență;

e) fapta a fost comisă prin folosirea unei arme sau prin amenințarea cu aceasta;

f) victimei i s-a administrat, fără știința sa sau împotriva voinței sale, alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale.”

8. La articolul 218, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) - (3²) se pedepsește.”

9. După articolul 218 se introduce un nou articol, art. 218¹, cu următorul cuprins:

„Violul săvârșit asupra unui minor

Art. 218¹. - (1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de un major cu un minor care nu a împlinit 16 ani se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă de un major cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise de către un minor cu un alt minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) - (3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică.

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism ori o infracțiune de trafic de persoane sau trafic de minori;

g) fapta a fost comisă prin folosirea unei arme sau amenințarea cu aceasta;

h) victimei i s-a administrat, fără știința sa sau împotriva voinței sale, alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale;

i) în urma faptei, victima a rămas însărcinată.

maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani.

(5) Dispozițiile alin. (4) se aplică și dacă faptele au fost comise în schimbul unor remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al

promisiunii unor astfel de beneficii, precum și în situația în care minorul a fost constrâns la a conviețui cu făptuitorul.

(6) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 9 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(7) Faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

(8) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (4) se pedepsește.”

10. La articolul 219, alineatul (1) și alineatul (2) litetrela a) - c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Agresiunea sexuală

Art. 219. - (1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedeapsa este închisoarea de la 4 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către

o persoană care conviețuiește cu victima;

c) victima este un minor care a împlinit vârsta de 16 ani;”

11. La articolul 219 alineatul (2), litera e) se abrogă.

12. La articolul 219 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) făptuitorul se folosește de autoritatea funcției sale.”

13. La articolul 219, alineatul (2¹) se abrogă.

14. La articolul 219, după alineatul (2¹) se introduce un nou alineat, alin. (2²), cu următorul cuprins:

„(2²) Pedepșa este închisoarea de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;

b) fapta a fost săvârșită asupra unei femei gravide;

c) victima se află într-o stare de vulnerabilitate vădită, datorată vârstei, bolii, unui handicap fizic sau psihic, sarcinii sau a unei situații de dependență;

d) fapta a fost comisă prin folosirea unei arme sau prin amenințarea cu aceasta;

e) victimei i s-a administrat, fără știința sa sau împotriva voinței sale, alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale.”

15. La articolul 219, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedepșa este închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (2²) se pedepsește.”

16. După articolul 219 se introduc două noi articole, art. 219¹ și 219², cu următorul cuprins:

**„Agresiunea sexuală
săvârșită asupra unui minor**

Art. 219¹. - (1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art. 218¹, comis asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Fapta prevăzută la alin. (1), comisă între minori prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, de o situație de dependență ori de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism;

g) fapta a fost comisă prin folosirea unei arme sau prin amenințarea cu aceasta;

(h) victimei i s-a administrat, fără știința sa sau împotriva voinței sale, alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale,

maximul special al pedepsei se majorează cu 3 ani .

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiuni dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 5 ani.

(6) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art. 218¹ alin. (1) - (3), fapta constituie viol.

(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și (2) se pedepsește.

„Determinarea sau înlesnirea întreținerii de acte sexuale sau de natură sexuală între minori

Art. 219². - (1) Fapta majorului care determină întreținerea unui raport sexual, a unui act sexual oral sau anal, precum și a oricăror alte acte de penetrare vaginală sau anală între minori care nu au împlinit vârsta de 16 ani, precum și determinarea minorului

să suporte ori să efectueze un astfel de act se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 218¹ alin. (1) - (3), după caz, redusă cu o treime.

(2) Fapta majorului care determină comiterea oricărui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la alin. (1), între minori care nu au împlinit vârsta de 16 ani, precum și determinarea minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 219¹ alin. (1) - (3), după caz, redusă cu o treime.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) este precedată sau urmată de fapta prevăzută la alin. (2) se pedepsește doar fapta prevăzută la alin. (1).”

17. Articolul 220 se abrogă.

18. La articolul 221, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 221. - (1) Comiterea unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218, de către un major împotriva unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani, precum și determinarea în orice mod a minorului să suporte ori să efectueze un astfel de act se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani, dacă:

- a) minorul este membru de familie al majorului;
- b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;
- c) fapta a pus în pericol viața minorului;
- d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(2) Comiterea de către un major a unui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la art. 218, împotriva unui minor cu vârsta între

16-18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă:

a) fapta a fost comisă de un membru de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, cauzată de boală, handicap psihic sau fizic, situație de dependență sau de o stare de incapacitate fizică sau psihică;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

d) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod.”

19. La articolul 221, alineatul (2¹) se abrogă.

20. La articolul 221, alineatele (3) - (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(4) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(5) Faptele prevăzute la alin. (1) nu constituie infracțiune dacă diferența de vârstă nu depășește 5 ani.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin. (1) - (4) se pedepsește.”

21. La articolul 221, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Fapta unui major de a incita un minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani, prin mijloacele de transmitere la distanță, prin intermediul comunicării electronice sau al rețelelor sociale, la comiterea oricărui act de natură sexuală asupra sa, asupra unei persoane sau împreună cu o persoană, inclusiv atunci când actul de natură sexuală nu

este comis, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”

**22. Articolul 222 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Racolarea minorilor în scopuri sexuale**

Art. 222. - Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act sexual de orice natură sau în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art. 374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

**23. Articolul 222¹ se modifică și va avea următorul cuprins:
„Fapte comise în circumstanțe agravante**

Art. 222¹. - Dacă faptele prevăzute la art. 221 și 222 sunt săvârșite de două sau mai multe persoane împreună sau de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.”

24. La articolul 374, după alineatul (3¹), se introduce un nou alineat, alin. (3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Fapta unui major de a solicita unui minor să înregistreze, să producă, să distribuie, să expună sau să transmită prin orice mijloace, inclusiv prin mijloace de comunicații electronice sau pe rețele sociale, imagini, videoclipuri sau alte materiale pornografice care îl prezintă pe minorul respectiv având un comportament sexual explicit se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

**25. Articolul 377 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Incestul**

Art. 377. - (1) Raportul sexual consimțit, săvârșit între rude în linie directă sau între frați și surori, se pedepsește cu închisoarea de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală săvârșite în condițiile alin. (1).”

Art. II. - Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 81 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) dreptul de a fi informată cu celeritate despre împrejurarea că persoana aflată în arest, urmărită penal sau condamnată pentru infracțiunea care o afectează este eliberată sau a evadat din detenție, precum și cu privire la orice măsuri relevante adoptate pentru protecția sa în caz de eliberare sau evadare a autorului infracțiunii;”

2. La articolul 93, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Asistența juridică este obligatorie când persoana vătămată sau partea civilă este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă sau când persoana vătămată sau partea civilă este victima uneia dintre infracțiunile prevăzute de art. 197, 199, 209-216¹, art. 218, 218¹, 219, 219¹, 221, 222 și 223 din Codul penal.”

3. La articolul 111, alineatele (6) – (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) În cazul persoanelor vătămate pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri fără a aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților:

a) audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop;

b) audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau a altui specialist în consilierea victimelor;

c) audierea acestora, cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților;

d) audierea acestora prin videoconferință sau alte mijloace tehnice de comunicare la locul unde beneficiază de măsura de protecție a cazării temporare.

(7) Audierea și, după caz, reaudierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunilor prevăzute la art. 197, 199, 209-216¹, art. 218, 218¹, 219, 219¹, 221, 222, 223 și 374 din Codul penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată. Dacă acest lucru nu este posibil, fără a aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților, audierea acestor persoane vătămate și, după caz, reaudierea lor poate fi realizată de o persoană care nu e de același sex cu persoana vătămată, cu acordul avocatului și al unui psiholog sau al altui specialist în consilierea victimelor.

(8) Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audiovideo este obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea video nu este posibilă, înregistrarea se realizează în toate cazurile prin mijloace tehnice audio.”

4. La articolul 113, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.113. - (1) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege referitoare la statutul de martor amenințat sau vulnerabil ori pentru protecția vieții private sau a demnității sau în cazul în care eliberarea sau evadarea autorului infracțiunii poate pune în pericol viața privată sau demnitatea persoanei vătămate, a părții civile ori a martorului amenințat sau vulnerabil sau poate cauza acestora un prejudiciu, indiferent de natura și întinderea acestuia, organul de urmărire penală dispune față de persoana vătămată ori față de partea civilă dispozițiile prevăzute la art. 126 și 127, care se aplică în mod corespunzător.”

5. La articolul 281 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) asistarea de către avocat a suspectului și a persoanei vătămate, respectiv a inculpatului și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.”

6. La articolul 352, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Din oficiu sau la solicitarea expresă a persoanei vătămate sau a procurorului, ședința de judecată este declarată nepublică pentru tot cursul său dacă persoana vătămată este minoră și este victima uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.197, 199, 209-216¹, 218, 218¹, 219, 219¹, 221, 222, 223 și 374 din Codul penal.

(3²) La solicitarea expresă a persoanei vătămate sau a procurorului, ședința de judecată este declarată nepublică pentru tot cursul său dacă judecarea în ședință publică ar putea aduce atingere unor interese de stat, moralei, demnității sau vieții intime a unei persoane.”

7. După articolul 355 se introduce un nou articol, art. 355¹, cu următorul cuprins:

„Judecata de urgență în cauzele cu persoane vătămate minore

Art. 355¹. - Cauzele cu persoane vătămate minore, victime ale uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 197, 199, 209-216¹, art. 218, 218¹,219, 219¹, 221, 222, 223 și 374 din Codul penal, se judecă de urgență și cu precădere, în condițiile art. 355.”

8. La articolul 509, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (6) - (8), cu următorul cuprins:

„(6) Când persoana vătămată este minor cu vârsta mai mică de 16 ani, victimă a infracțiunilor prevăzute la art. 197, 199, art. 209-216¹, art. 218, 218¹, 219, 219¹, 221, 222, 223 și 374 din Codul penal, instanța, dacă apreciază că administrarea anumitor probe poate avea o influență negativă asupra sa, va dispune îndepărtarea minorului din ședință. În aceleași condiții pot fi îndepărtați temporar din sala de judecată și părinții

ori tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau în supravegherea căreia se află temporar minorul.

(7) La rechemarea în sală a persoanelor prevăzute la alin. (6), președintele completului le aduce la cunoștință actele esențiale efectuate în lipsa lor.

(8) În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 197, 199, art. 209-216¹, art. 218, 218¹, 219, 219¹, 221, 222, 223 și 374 din Codul penal, instanța de judecată pune la dispoziția părților înregistrarea audiovideo sau audio obținută în condițiile art. 111 alin. (8). Instanța audiază persoana vătămată doar în cazuri temeinic justificate.”

Art. III. - Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

„- La articolul 28 după alineatul (7), se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

«(8) La sfârșitul calupurilor publicitare, difuzate în intervalul orar 18.00-22.00, cu excepția programelor dedicate copiilor, posturile de radio și televiziune sunt obligate să difuzeze următorul mesaj de avertizare:

Actul sexual comis de un major cu un minor sub 16 ani constituie viol, dacă diferența de vârstă este mai mare de 5 ani, și se pedepsește cu închisoarea.»”

Art. IV. – Prevederile articolelor I și II intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2024.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI

ALFRED-ROBERT SIMONIS

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București,
Nr.